

MİLLET OLMAK NE DEMEKTİR?

www.ahmetsaltik.net 05 Nisan 2013

Dostlar,

Dostluğundan güç aldığımız kardeşimiz, meslektaşımız sevgili **Prof. Dr. Mehmet Kerem Doksat**, son derece yetkin bir Psikiyatri uzmanıdır.

Bizden birkaç yaş daha gençtir; gene de önceki yıllarda, çalışma ortamının kendisini endişelendiren ciddi yozlaşması nedeniyle gerçekten “erken” emekli olmuştur. Yaşamını, meslektaşı olan eşiyle birlikte muayenehanesinde çalışarak kazanmaya çabalamaktadır.

2002 Haziran’ında (11-14) Malatya’da **9. Ulusal Sosyal Psikiyatri Kongresi’**nde birlikte olmuştuk. Kendileri bir panelde konuşmacı idiler. Bizim de bir konferansımız olmuştur :

- **Yeni Dünya Düzeni ve Cumhuriyetin Sağlığı..**

Sonrasında kendisi ve yine Cerrahpaşa Psikiyatri’den Prof. İbrahim Balcıoğlu (*Hacettepe tıptan arkadaşımız*) ile “Türkiye’yi” konuşmuştuk. Ne acı ki öngörülerimiz gerçek oldu; son15-20 yıl özellikle gözümüzün önünden adeta canlı anılar gibi aktı. Fakat Türkiye’imiz bu örselenmişliği -teslim alınma-kuşatmasını da yaracak. Kerem hoca aşağıdaki yazısında tek sözcükle “görkemli” bir “sosyal psikolojik psikiyatrik” çözümleme yapıyor. Mut-la-ka ve yavaş yavaş, üzerinde düşünerek okunmalı, tartışılmalı.. İzin verirlerse, bir “Toplum Hekimliği Uzmanlığı öğrencisi” olarak, toplumların kitlesel (kolektif) davranışları üzerinde birkaç söz etmek bize de boyun borcudur.

Halkımız, az eğitilmiş olduğundan, ancak deneme-yanılma ile öğrenebilmektedir. Öngörü (projeksiyon, prediksyon vb.) yeteneği doğallıkla sınırlıdır.

Kurtuluş Savaşı öncesinde de onu ayağa kaldıracak devasa travma İzmir’in işgali (15 Mayıs 1919) ve harem-i ismete dönük somut Sevr (10.8.1920) işgalleri oldu.

Mondros soyut kalmıştı (30 Ekim 1918)!

Damat Ferit Paşa kabinesi de halkı (tebaayı!) duyarsızlaştırma (de-sensitizasyon) için “heyet-i nasiha” lar görevlendirmişti; Mondros, tebaa-i Osmanî’nin hayrına olacaktı!

Özetle, ülkemiz ve kadim halkı önce dibe vuracaktır çare yok ve o geri tepmeyle de -boynunu kırmadan- zincirlerinden bir kez daha kurtulacaktır.

Büyük Atatürk’ün hangi öngörüsü yanlış çıktı?
(Aydın limanı – sığınağı olarak kullanma suçlamasından üzülürüz..)

* **Beni inkâr edeceksiniz. Hatta bühtanla yad edeceksiniz.**
Hint'e, Yemen'e ve Mısır'a giden fikirlerim, orada filizlenerek gelip sizi boğacaktır.

Ve son ve kalıcı ok hedefe atılmıştır, dönüşü olanaksızdır, tarih böyle akacaktır :

- **“Benim naçiz vücudum elbet bir gün toprak olacaktır, ancak Türkiye Cumhuriyeti ilelebet payidar kalacaktır.”**

Bu vb. mottoların eleştirilmesi için kimi “zorlamalar” da yersiz ve haksızdır. Hatta psikolojik savaş kapsamında bir saldırı sayılmalıdır.. Geçelim kısa erimi, orta ve uzun erimde tarihin diyalektik akışı da buna koşuttur.

Sevgili kardeşimiz Dr. Doksat'ı sevgi – saygı ve umut ile selamlıyoruz.

“Aydın” ın “umutsuzluk” hakkı olmadığını, bu olgunun kortikal değil ancak limbik sisteme ilişkin bir alt kategorik dürtü olduğunu, -dolayısıyla ilkelliğini- hoşgörüsüyle paylaşmak isteriz.

Hatta daha ileriye giderek, **felsefeci Prof. Ahmet İnam**'a yollama ile salt benzetme (teşbih) bağlamında **“Umutsuzluk ahlaksızlıktır!”** bile demek isteriz!
Bu son sözümüz Doksat hocaya değildir elbette..
Ama ola ki, kimi “aydınlar” (!?) gibi üstelik de bir psikiyatrist olarak yeltenirse??

Sevgi ve saygı ile.
5.4.13, Ankara

Dr. Ahmet SALTİK
www.ahmetsaltik.net

=====

Prof. Dr. M. Kerem Doksat

MİLLET OLMAK NE DEMEKTİR?

Bu yazıda millet ve ulus kelimelerini tümüyle aynı anlamda kullanacağım; bu konudaki bâzı tarafgirliklere saygım var ama bu ayırım, aslında bizi bölmek için uydurulmuş yapay bir “ötekileştirme” düşüncesindeyim.

İlk *Honimoidler* (insanımsı insanımsılar) ve *Hominidler* (insanımsılar) Doğu Afrika Kıt'asında evrimleşti. *Homo Neanderthalensis*, *Homo Erectus* ve *cro-Magnon* adamları da birbirlerine yakın

zamanlarda dünyada yerlerini aldılar.

Homo Sapiens, yaklaşık 200.000-250.000 yıl önce aynı bölgede evrimleşti ve son 100.000 senede de beyni şimdiki hâlini aldı, *Homo sapiens sapiens* oldu. Bunun anlamı **“farkında olduğunun farkında olan adam”** demektir. Bu insanlar kabaca 40 ile 60 bin yıl önce Afrika’dan çıkıp bütün dünyaya yayıldılar. Hint’e, Çin’e, Kuzey Avrupa’ya, Anadolu’ya doğru yürüdüler ve bu arada **mozaik adaptasyonlar**la cilt renkleri, boyları, kemik yapıları değişime uğrasa da, **bütün insan türü tek bir ırktır**. Meselâ çok yakın akraba olan atla eşek çiftleştiğinde ortaya güçlü ama kısır bir hayvan olan katır çıkar; yâni üremesi mümkün değildir. Hâlbuki Afrika’daki Buşmanlar’la kutuplardaki Eskimolar aynı şeyi yaparlarsa dahi, nur topu gibi çocukları olur.

- **Yâni hepimiz kardeşiz!**
- **Irçılık ve etnik bölücülük doğrudan en büyük insanlık düşmanlığıdır.**

Son büyük Buz Çağı’nda **Amerika’ya**, ardından **Avustralya’ya** kadar yayıldı insanoğlu... **Önceleri avcı-toplayıcıydık ve sürekli olarak yer değiştiriyorduk. Son derecede sosyal bir hayvan olduğumuz için, atalarımız hemen aileler kurup bir arada yaşamaya başladılar.** Zamanla bunlar çok genişledi, büyük (250-300) kişilik gruplar hâline geldi. Bu kadar büyük grubu *alfa-dominant erkekler* denetleyemeyince, ortaya bir grup bölücü çıktı; bir miktar kavga gürültüyle de olsa, ayrılıp kendi yerleşkelerini kurdular. Bu sâyede de **genetik kirlenme**nin önüne geçildi, **memetik (kültürel)** alışveriş de ufaktan ufaktan başladı...

Dağlar ve sarp kayalardan ovalara inen *Homo sapiens sapiens*ler burada **ziraatla** yâni **kültürle** tanıştılar. Tohum ektiler, hasadı beklediler ve düşünecek çok uzun zamanları oldu. Güneşin doğuşu, batışı, mehtabın uyanması, mevsimler... **Bütün bu doğa olaylarından çok etkilendiler ve onlara perestiş ettiler, zamanla da tapmaya başladılar.** Günümüzde de hâlâ güneşe, aya tapanlar var. İlk büyük dinler de o zamanlar ortaya çıktı. **Animizm ve Animalizm**’de her şey canlıydı, her şey bir bütünün parçasıydı ve avlarına büyük saygı duyuyorlar, atalarının ruhlarına dua ediyorlar, adaklar ve sunaklarda kurbanlar veriyorlardı. **Şamanizm** denen inançlar bütününde de aynı özellikler mevcuttu. O zamanlar, eskiden zannedildiğinden çok daha az kavga, dövüş vardı.

Zamanla daha **büyük dinler doğdu** ve on binler, yüz binler, milyonlarca kişi bunlara girdi. İnsanların bilgileri arttıkça, tümüyle evrimsel kökenli olan **mülkiyet** hisleri de uyandı. Mülkiyet demek şiddet demektir ve on binlerce sene filânca tanrı, falanca ilâhı bahane eden bilgi sâhipleri, **avamı köleleştirerek “kutsal” diye diye hârlere yolladılar.**

Bütün Ortaçağ bu bataklık içinde geçti. Bizler üç beş tanesinden haberdarız ama hâlen dünyada 5000’den fazla din var!

Daha sonra yazı icat edildi ve büyük bir medeniyet sıçramasıyla, özellikle Sümer’lerden başlayarak, kent yaşamına geçildi. Artık, bilgiyi yâni nüfuzu yâni gücü elinde bulunduran, diğerlerine tahakküm etmeye ve soykırımlar yapmaya başladı.

Derebeylikleri birleşip federalleştiler, sonra devlet oldular. Bazıları federe devlet, kantonlar gibi idarî bölümlerle doğsa da, uluslararası arenada yerlerini aldılar.

Rönesans ve Reformasyon hareketleriyle beraber pozitif bilim, eleştirel düşünce ve büyük ideolojiler dönemi başladı.

- ***Dinler de ideolojiler de aslında insan icadı sosyal kurumlar oldukları ve birinciler cenneti bu âlemde, ikinciler öbür âlemde vaat ettikleri için, her ikisinin de mensupları hâlâ ortalıkta cirit atmakta, dünyamız kanla dolmaktadır.***

Hâlbuki Batı Âlemi'nin Avrupa ve Britanya denen kısmının kendi yarattıkları dinlerden çektiklerini fark edip, tarih, kader, keder ve ülküsü içinde yakınlaşmaları yakın zamanlarda oldu. Aynı **Jesus (İsa)** adına, ideolojiler (**Diyalektik Materyalizm, Nasyonal Sosyalizm vs., Faşizm, genellikle sanıldığığının aksine bir ideoloji bile değildir**) adına binlerce harpte milyonlarca hemcinsini katleden **merhamet yoksunu zihniyet**, bal gibi de insancıl (humanitarian) yaklaşımlarla beraber dinler de, ideolojiler de ıslah edilebilirdi. Gene bizden birileri buna müsaade etmedi: *Homo hominis lupus est (Plautus MÖ 184)!*

Batı Âlemi'nin ruhunda istilâ, soykırım, emperyalizm vardır!

Meselâ evrimin soyağacını mizahî şekilde ele alan yukarıdaki şekli ilk fark eden *C. Darwin bile Türk'leri aşağılık ve düşük bir ırk olarak görmüştür.*

Keza, buralarda olup bitenleri teorisine uygulamakta zorlanan **K. Marx, Asya Tipi Üretim Tarzı** diye geçiştirmiş ve Türklüğü de aşağılamıştır.

Batı tarihinde İnsan Türk'ü tanımaya, onunla empati kurup sevmeye de başlayan tek büyük adam **Mozart'tır.**

İşte, Arap'ın Vehhabîlik namına yaptığı ayıp!

Bunun 2013'te ulaşılabilen en güzel örneği millet olabilmektir.

Millet olmak kaderde, kederde, tarihte ve ülküde (mefkûre) birlik demektir.

Zâten paylaşılan paylaşılmış, İtalyanlar İtalyan, Portekizliler Portekizli... olup çıkmışlardı. Bu arada Osmanlı da her medeniyet gibi doğmuş, büyümüş, duraklamış, yaşlanmış ve ölmüştü.

Onun küllerinden doğan, **dünyanın en haklı İstiklâl Hârbî**'ni kendisine **"eşek" – "etrak-ı bî-idrak" denen Türk Milleti** yaparak, tarihteki 17. Türk Devleti'ni kurdu.

Başkomutan da **Gâzi Mustafa Kemâl Atatürk'tü.**

Gâzi Mustafa Kemâl Atatürk

Hasan Âli Yücel

O dönemde başlatılan köy enstitüleri hareketi eğer **İnönü** döneminde oy kaygısıyla durdurulup, **Adnan Menderes** tarafından da ortadan kaldırılmasaydı, bugün tam bir dünya deviydik. Nitekim bu model Çin gibi ülkelerde uygulanmaktadır.

Genç Türkiye Cumhuriyeti ne Amerikalılar gibi müstevlî, ne de Portekizliler gibi emperyalistti...

En son olarak büyük bir diplomasi başarısıyla son bağımsız Türk Devleti'ni kurdular. Amaçlarını da açıkça ortaya koydular: **Yurtta sulh, cihanda sulh!** Bu anlatım basitçe barıştan öte bir mânâ taşır; güçlü ve muktedir olacaksın ki, kimseler kolay kolay sana bulaşmasın, sen de kimselere saldırma... **Günümüzde bu dünyada ayakta durabilmenin tek ve olmazsa olmaz yolu millet olmaktır ve Türk Milleti buna ziyadesiyle lâyıktır.**

Bu memlekette atmışın üzerinde etnik, daha da fazla dinî unsur var ve bu aziz memleketi omuz omuza savaşarak kurduk. Kimliğimiz de belliydi: Türklük.

- **Türkiye bilimsel bir deyişle bir eriyiktir; mozaik değil!**

Mozaiğe vurdun mu darmadağın olur; hâlbuki eriyik aynen kalır. Daha da hoş bir ifadeyle, çağdaş anlamıyla Türklük aşure gibidir; en ufak parçası eksilirse tadı bozulur.

- **Başka ülkeler için makûl ve mantıklı olan federal devletler ve konfederasyon, bizim için yıkım demektir!**

İşte, yeniden Ortaçağ batağına düşmemek için lâiklik (Amerikan modeli sekülerizm değil) bu ülkenin tek dayanağıdır.

Çünkü büyüsel düşünce ruhsal aygıtımızın en temelinde durur ve onu en net olarak besleyebilecek tek şey hâlâ dindir. Meselâ ben hayatım boyunca Allah'a inanmışımdır ama dindarlığımın derecesi sâdece bu kültür iklimine olan alışkanlığımdan, mensubiyetimden kaynaklanan sosyal bir âdiyetten daha fazla değildir. Tamamen kişisel hermenütiğimi (yorumsamamı) dile getirmek isterim:

Ben *Vahdet-i Vücûd (Diyalektik Teizm veya Panenteizm)* inancıyla rûhânî huzuru yakaladım. Başkası başka şeyle yakalayabilir. Bu kişisel bir ruhâni tatmindir.

- **Bilhassa artan bölücü hareketlere karşı da en önemli kalkanımız Türkçe'dir; başka anadil olmaz ve olursa da bölünürüz.**

Hâlâ bölücülerin önde gelenlerinin dahi Türkçe konuştuğunu unutmayalım.

ASİMETRİK – GAYRİNİZAMÎ PSİKOLOJİK HARP (kısaca GNPH)

-**Nizamî harpte** iki ülke veya taraf arasında askerî çatışma vardır. Hedefler ve taraflar bellidir. **TSK** bu şekilde savaşmak için eğitilmektedir. **Asimetrik-Gayrinizamî Psikolojik Harpte** ise kimin düşman, kimin dost olduğu karışıktır. **Tıpkı Kürt mes'elesinde olduğu gibi...** Burada **Türkiye'nin hasmı DDD'dir (ABD + AB + Destekleyici Diğer Güçler).**

1. Tezkere ile (1 Mart 2013 TBMM Tezkeresi, A.Saltık) Türkiye'nin 70.000 birinci sınıf Amerikan askerince işgâline millî refleksle karşı çıkılınca, cezası iki yönden kesilmiştir:

1) Peşmergeler'le birlikte Türk Karakolu'nu basan Amerikan askerleri, büyük bir basiretle direnmeyen

(!) **Türk askerlerinin kafasına çuval geçirerek** halkın gözünde ulu yeri olan **TSK**'yı küçük düşürmüştür.

2) Dinbazlık (dindar yobazlık) ve **cemaatçilik** yoluyla sürekli olarak **TSK küçük düşürülmeye devam** edilmiştir.

-Hemen hepsi yasadışı sol örgüt militanlarıyla **ayrılıkçı Kürtçü terör savunucuları** el ele vererek kitlesel eylemler yapmaktadır (son **IMF** toplantısında İstanbul'da yaşanan rezalet gibi).

Başbakan“ dışarıdakilerin seslerine kulak verin” demiş, ertesi gün de “ben mazlumu, garibanı kastediyordum.” şeklinde konuşmuştur. Tipik bir **çifte açmaz** örneği çünkü mazlum ve garibanın zâten sesi çıkamamaktadır ama Mazlum-Der gibi bölücülük yapan örgütler çağrıştırılarak, **eşik altı uyararla beyin yıkama** gerçekleştirilir. Bu arada çoğu **F-tipi örgütlenme** içinde olan polis hem orantısız güç uygulamakta, hem de gereksiz yere daha kolayca halledilebilecek olayların tırmanmasında rol oynamaktadır. Akabinde **İstanbul Vâlisi** benzeri bir açıklama yapmış ve “Biz onlara bunları yapmaları için 13 yer göstermiştik.” demiştir, **Başbakan** da tekrarlamıştır; tipik bir **çifte açmaz!**

Çünkü “Oralarda yapılırsa haktır, buralarda yapılırsa haksızlıktır.” mesajı verilmektedir.

-**GNPH**'de düşmanı yıpratmak için gerilla tarzı eylemler ve medya üzerinden **misenformasyon** (hatalı ve yalan bilgilendirme) ve **dezenformasyon** (bilgiyi gizleme) yapılır.

-Ayrıca, çamur ve iftira atarak, sürekli olarak **çifte açmaz** (double-bind) ile dolu mesajlar vererek halkı şaşkın hâle getirme, **Pavloviyen** ve **Seligmaniye şartlandırma** yoluyla **inançların kaybettirilmesi, âdiyet ve mensubiyet duygusunun kaybettirilmesi ve biçârelik duygusu** aşılır.

-Bir yandan da sürekli olarak hasmın propagandası yapılır. **Atatürk'ün** Kürt'lere verdiği sözlerden ve omuz omuza harp ettiğimizden bahsedilir (**misenformasyon**), sonra sözüm ona “Kürt aydınları ve **Said-i Kürdî'siz** Türkiye olamaz” lâfları edilip, doğduğu yere esasen Ermenice olan ama Kürtçe diye yutturulan ismi geri verilir ama bunların adalet ve barış için yapıldığı söylenerek **sistemik duyarsızlaştırma** yapılır (**dezenformasyon**). Bunda **düşmanla ittifak içinde, AB'den ve ABG'den maddî yardım alan, hâttâ maaşa bağlanmış hâinler** kullanılır; bunlar zâten **medyanın çeşitli kısımlarında köşe başlarına yerleştirilmiştir. Onlar istediklerini yazarlar çizerler ama kollarına dahi dokunulmaz ama Atatürkçüyüm diyeni içeri tıklarlar (terörizasyon ve Pavloviyen şartlı refleks kırılması).**

-“Kanları yerde kalmayacak” dendiği gün 8 şehit verilir (**çifte açmaz**), bu da **anomiye** ve **kaosu** pekiştirir. Polisle, askerle çatışmak üzere **çocuklar** bilinçli olarak öne sürülür ve mukabele edildiğinde “polis ve asker çocuklara fena muamele yapıyor” denir; özel olarak yapılmış çekimler tekrar tekrar yandaş TV'lerde gösterilerek **mağdurlaştırma** (victimization) yapılır (daha dün, 9 Ekim'de Diyarbakır'da aynı şeyi yaptılar). Sâf halkımız o çocuklara acırken, onları öne itip militanlaştıran büyükleri olduğunu hiç düşünmez ve devletin vatandaşına düşman olduğu mesajı zımnen verilerek temel güvenlik ve âdiyet duyguları iyice kaybettirilir. Dolayısıyla “**ötekileştirme**” yapılırken, bir yandan da **saldırganla özdeşleşip onu benimseme** (identification with the aggressor) Ego savunmaları yoluyla, **Türkler Kürtleşmeye başlar.**

-Sonuçta da, bizim örneğimizde olduğu gibi, **Türk halkı Kürt'lere hak vermeye dahi başlar.** Devamı da Kürtleşme olacaktır.

-**Psikolojik hârp istihbaratını** “bir devletin diğer devlet üzerinde millî menfaatlerini gerçekleştirmek üzere uyguladığı psikolojik hârpte kullanacağı her alandaki (siyasî, askerî, ekonomik, sosyal, ideolojik, teknolojik vs.) zâfiyetlerinin ve hassasiyetlerinin sistematik bir tarzda tesbiti, tasnifi, yorumlanması ve istihbarat hâline getirilmesi” şeklinde târif edebiliriz.

-**GNPH**’e karşı muvaffak olmanın tek yolu, düşmanı aynı silâhla vurmaktır. Güçlü bir istihbarat, karşı **GNPH** taktiklerinin uygulanması icap eder.

-Bunu ancak hakikaten **millî bilince sâhip, Atatürk ilke ve inkılâplarına yürekten bağlı** kadroların teşkil ettiği bir **Türkiye Büyük Millet Meclisi’nin** cesurca kararlarıyla bu **uluslararası satrancı iyi oynayarak**, sivilin sivilce, askerin askerce, ama ne gerekiyorsa yapması suretiyle bu badire aşılar. Bu kadroların ciddi bir kısmı Silivri’de, diğerleri de şimdilik dışarıda, emre âmâde beklemektedir.

-Bu hiç de kolay bir süreç olmayacaktır ve **muhtemeldir ki çok kan dökülecek**, çok iktisadî sıkıntı çekilecektir. Ama durum zaten böyledir ve

- **Türkiye tamamen elden gitmektedir.**

- **Marcus Tullius Cicero’nun** söylediği rivayet edilen “en onursuzca barış, en haklı savaştan iyidir” gibi ahmakça lâfları pankartlar hâlinde oraya buraya asılmasına engel olunur.

-*Sarsılmakta olan kapitalist düzenin ardından kurulacak olan **Yeni Dünya Düzeni’nde de Türkiye haysiyetle ayakta durur!***

PAVLOV’DAN SONRA SELIGMAN’IN DA KÖPEKLERİ

Önce, **Pavlov’un** köpekleri deneyini bir hatırlayalım:

Hayvana **et** gösterildiğinde salyası akar (**şartsız uyarana** verilen **şartsız refleks**). Hayvana **et** gösterilirken **zil sesi** de dinletilince salyası akar (**şartsız uyarana** verilen **şartsız refleks**, arada eklenen **şartlı uyarana**). Bu yeterince tekrarlanır.

Sonra hayvana et verilmeksizin **zil çalındığında** salyası akar (**şartlı uyarana** verilen **şartlı refleks**). Eğer tekrar tekrar hayvana **et verilmeksizin zil çalınır**sa hayvan **ilgisiz kalmaya** başlar (**şartlı refleksin sönmesi**).

Bunun önlenmesi için arada hayvana et gösterilirken zil sesi de dinletilince salyası akar (**pekiştirme**). En iyi şekilde şartlandırılmış köpekler dahi **terörize olduklarında** şartlı refleksler tümüyle söner ve hayvan en tabii hâline rücû eder (**terörün şartlı refleksleri silme gücü**).

Bütün dinî, millî ve şair inançlarımız, âdiyet ve mensubiyetlerimiz şartlı reflekslerdir ve törenlerle, bayramlarla vs. **pekiştirilmeleri** gerekir.

Terör ise bunları sür’atle **söndürür** ve **belirsizlik, aidiyetsizlik** zuhur eder.

Bundan istifade eden şer odakları kendi arzu ettikleri inançları (**yeni şartlı refleksleri**) bütün medyada ve gösterilerle pompalayarak, **yabancılaşmaya** yol açarak, tam aksi inanç ve tercihlerin filizlenmesini sağlarlar.

Şimdi bir de 1965 başlarında **Martin E. P. Seligman** ve arkadaşlarının deneylerine göz atalım.

Martin E. P. Seligman

Pavlov'un tecrübelerini çok iyi bilen **Seligman**, biraz farklı bir deney plânlar.

Herhangi bir deneye tâbi tutulmamış 24 tâne köpek alır ve onları üç gruba ayırır.

Birinci gruptaki köpekler **“kaçış grubu”** adını verir, beyaz bir kabine yerleştirilmiş bir hamağa sarmalanmış bir hâlde yatarlarken, arka ayaklarından 500 voltluk zararsız bir elektrik şoku uygular. Bu gruptaki köpekler kabinde kafalarının bir yanındaki paneldeki bir düğmeye basarak şoku kesme imkânına sâhiptirler. Eğer 30 saniye içinde düğmeye basılamazsa şok kendiliğinden kesilmektedir. Bu köpekler düğmeye basmayı hızla öğrenirler ve gittikçe daha az sürede düğmeye basmayı başarırlar.

İkinci gruba “boyunduruk grubu” adını verir ve bunlar “kaçış grubu” ile aynı şartlar altında şoka mâruz bırakılırlar. Ancak bu köpekler düğmeye bassalar bile şok kesilmemektedir. Bu köpekler uygulanan şok süresi kaçış grubundaki bir köpeğe uygulanan kadardır. Böylece kaçış ve boyunduruk grubu aynı sürelerde şoka mâruz kalmaktadır. Ancak, boyunduruk grubu panele bassa bile şok kesilmediği için, 30 denemeden sonra paneldeki düğmeye basmaktan vazgeçer.

Üçüncü gruptaki köpekler ise **“kontrol grubudur”** ve herhangi bir şoka mâruz bırakılmazlar. 24 saat sonra bütün köpekleri kısa bir çitle iki bölmeye ayrılmış kapalı bir alana götürürler. Köpekler 10 kez şok verilir ve köpeklerin bu 10 denemenin birinde duvarın üstünden karşı tarafa atlayarak şoktan kurtulacakları umulur. **Öyle ya, köpeğin kaçması en beklenen şeydir. Hâlbuki köpekler öyle dururlar!**

“Kaçış grubu” ve “kontrol grubu” kurtulmada hemen hemen aynı başarıyı gösterirken, “boyunduruk grubu” diğer gruplardan önemli ölçüde farklılık gösterir. Bu gruptaki 8 köpeğin 6’sı 10 denemeden sonra bile duvarın üzerinden atlayıp şoktan kurtulmayı akıl edemez. Bir hafta sonra ise bu 8 köpeğin 5’i hâlâ 10 denemenin herhangi birinde karşıya atlamayı beceremez. Bu gruptaki köpeklerin %75’i neredeyse karşıya hiç atlayamaz, %62.5’i ise yedi gün geçmesine rağmen hâlâ başarısızlıklarını sürdürürler.

Yâni, **deneyin sonuçları, tuhaf biçimde 2. gruptaki köpeklerin çâresiz kalmayı, daha doğrusu “biçâre kalmayı” öğrendiklerine işaret etmektedir!**

Seligman, bu davranışa, atalet ve hiçbir şey yap(a)mama hâline **Öğrenilmiş Çaresizlik (Learned Helplessness)** adını takar (pek çok yayında Türkçe karşılık **Öğrenilmiş Çâresizlik** diye geçiyor ama **helplessness** karşılığı **biçârelik** terimini ben tercih ediyorum).

Öğrenilmiş Biçârelik teorisi daha sonra duygu azalması, körelmesinin de görüldüğü depresyonu açıklayan bir model için insan davranışlarını da içine alacak şekilde genişletilir. Buna göre, depresyondaki insanlar biçâreliği öğrendikleri için o hâlde gelmektedir. Depresyondaki insanlar ne yaparlarsa yapsınlar boşuna olacağını, hayatları boyunca hiçbir şeyi kontrol edemediklerini

öğrenmişlerdir.

Öğrenilmiş Biçârelik pek çok şeyi açıklıyordu, fakat ardından araştırmacılar birçok kötü hayat olayından sonra bile depresyona girmeyen insanlar gibi **Öğrenilmiş Biçâreliğin** de açıklayamadığı istisnalar bulmaya başladılar. **Seligman**, depresyondaki insanların kötü olaylar hakkında depresif olmayanlardan daha kötümser olduklarını keşfeder, bunu “attribution theory” (atıf teorisinden) ödünç aldığı “açıklayıcı tarz” olarak adlandırır. Aslında bu keşfi **Aaron Beck’in Bilişsel Üçlüsü’nden** (Cognitive Triad) farklı değildir:

Depresyondaki insanlar hâllerini, mâzilerini ve istikbâllerini hep olumsuz yorumlarlar!

Hem iyimser hem de kötümser açıklayıcı tarzların avantajları vardır. Meselâ bir buluş yapabilmek için veya pazarlama gibi bâzı işlerde iyimser bir bakış açısına ihtiyaç vardır. Muhasebecilik veya kalite kontrolü gibi işlerde ise kötümser bakış açısı gereklidir.

Bâzı kişilerde ise **Öğrenilmiş Biçâreliğin** tam aksine, **Öğrenilmiş İyimserlik** de bir **savunma mekanizması** olarak kullanılabilir

Seligman “Öğrenilmiş İyimserlik” adlı kitabında, insanların yeni açıklama tarzlarını öğrenerek depresyonlarının üstesinden gelebileceklerini ileri sürer.

Ahmakça, âdeta **otistik bir iyimserliktir** bu!

Öğrenilmiş Biçârelik hepimizin içinde az veya çok vardır. Hepimiz bir şeyleri kezlerce dener, yanılır ve başaramayız. Sonra bir daha yanılmamak için, bir daha denememeyi öğreniriz. Bu sırada koşullar değişir. Eğer denersek başarılı olabileceğimiz bir hâle gelir ama biz ezberlediğimiz gibi yaşamaya devam ederiz. Ortam değişir ama bizim **zihin haritamız** değişmez. Böylece başarısızlığı öğrenmiş oluruz.

Öğrenilmiş Biçârelik ve **Öğrenilmiş İyimserlik** atalet, insanın potansiyelini kendinden çalar. Hayâllerimizi yok eder. Özgüvenimizi eritir, cesaretimizi kırar. Aslanı kediye çevirir. Kazanmayı değil, kaybetmeye katlanmayı öğretir. Başarısızlık bölgesini vatanımız, zirveleri gurbetimiz gibi görmeye başlarız. İçimizdekini söylemeyi değil, kendi kendimize söylenmeyi öğreniriz. Sorumluluk almak yerine suçlamaya çalışırız. Başarısızlıklarımızın sorumluluğunu dışımızda ararız. Kendi ayakları üzerinde durmayı ve kendi kendine yetebilmeyi beceremeyiz. Hayatımızda bâzen mâruz kaldığımız gerçek biçârelikler ile öğrenilmiş biçârelik durumu aynı şey değildir. Gerçekten çâresiz olmadığımız hâlde, biçâre olduğumuzu sanarak, çözebileceğimiz bir sorunumuzu çözmek için hiçbir şey yapmadığımızda “**Öğrenilmiş Biçârelik** ve/veya **Öğrenilmiş İyimserlik**” yaşıyoruz demektir.

- **Korkunun kendisi; korkulan şeyden daha fazla zarar verir.**

Öğrenilmiş Biçârelik üç şeyi zayıflatır: **Akıl, istekler ve duygular!**

Öğrenilmiş Biçârelik insanlarda üç önemli yetersizliğe (veya bozukluğa) sebep olur: Motivasyonel zayıflama, entellektüel zayıflama ve duygusal zayıflama:

1) **Öğrenilmiş Biçârelik** yaşayanlar önce tutkularını kaybederler.

İstediklerini elde etmenin kendi ellerinde olmadığını gören insanlar, kendi isteklerine karşı ilgisizleşirler.

İsteyerek yaptıkları davranışlar azalır, mecburî oldukları için yaptıkları davranışlar artar.

2) Öğrenilmiş Biçârelik yaşayanların akılları ve düşünme yetenekleri de zayıflar.

Basiretleri bağlanır. Bunun nedeni olaylar karşısında akıllarını kullanmanın sonucu değiştirmeyeceğine inanmalarından dolayı, sorunlarını çözmek için beyinlerini fazla kullanmamalarıdır. Bu yüzden davranışlarının sonuçlarına karşı özensizleşirler. Bu kişiler kendi iradî seçimlerine değer vermezler. Müebbetten hapis yatanların kendilerine “kader kurbanı” demelerinin de nedeni seçimlerinin sonuçlarını görememektir.

3) Öğrenilmiş Biçârelik durumunda yaşayanların duyguları da zayıflar.

Uzun süre acı çeken, ondan kurtulmak için çabaladığı hâlde başaramayan insan, o acıyı kabullenir, onunla yaşamayı öğrenir. Yaşama sevincini kaybeder.

4) Öğrenilmiş Biçârelik canlıları sâdece psikolojik olarak değil, biyolojik olarak da çökertmektedir.

Bir araştırmada birer dakika arayla kafesine 5 saniyelik elektrik şoku verilen bir kobay farenin, başlarda panik olurken, sekseninci defadan sonra hiç hareketsiz şoku aldığı görülmüştür.

“Acıların faresi” (A. Saltık : *Acıların kadını Bergen*) acılardan kurtulmak için çabalamak yerine acıyla yaşamayı öğrenmiştir. Bu deneyde 80. elektrik şokundan sonra farenin biyolojik savunma mekanizmasının bile çalışmamaya başladığı, sâdece psikolojik değil, biyolojik olarak bile tepkisizleştiği gözlenmiştir.”

“Kanları yerde kalmayacak” deyip, **Kürt Açılımı** diye dayatılırken arka arkaya şehit haberlerinin gelmesi bizlere verilen elektrik şoklarıdır ve ekserimiz **Öğrenilmiş Biçârelik** içine, bir kısmımız da **Öğrenilmiş İyimserlik** içinde atalet ve umutsuzluğa yahut “nasıl olsa büyüklerimiz doğruyu bilir” türünden ahmakça bir tevekküle düşürülmekteyiz! Hâtta Pavloviyen şartlanmayla da bu pekişerek, *“acıların faresi”* hâline getiriliyoruz!

Bu açıkça bir **beyin yıkama yöntemi olarak, asimetrik psikolojik hârpde gâyet plânlı olarak uygulanmaktadır.**

Bir de **Abraham Maslov’un** ihtiyaçlar hiyerarşisini hatırlatayım:

- **En temel psikolojik ihtiyaç güvenlidir, kendini emniyette hissetmektir.**

Bunu **ortadan kaldırırsanız; onu üzerine inşa edilebilecek sevme ve sevilme, sayma ve sayılma, âdiyet ve mensubiyet, kendini aşma asla gerçekleşemez.** Bu zâten çoktan “başarılmıştır” ve toplumumuzun bütün bu üst kurumları çökertilmiştir. Ekonomik terör de bunu yeterince pekiştirmiştir.

Bir başka psikolojik kavram da **çifte açmazdır (double bind):**

Birbiriyle zıt anlam taşıyan mesajların aynı anda verilmesi demektir ve bireysel temelde **şizofreni** nedeni olarak kabûl edenler vardır. Klâsik örneği suratında soğuk, hâttâ itici bir ifâdeyle çocuğuna “seni çok seviyorum” diyen anne prototipidir.

Aynı şey sosyal alanda da yapılmaktadır: Bir yandan halka tepeden bakan, hâttâ aşağılayan bâzi devlet veya **Hükûmet** mensuplarının, bir yandan da onları sâhiplenme ve koruyup kollama hamâsetleri eklenmiştir.

Halkın devlete, sisteme, rejime ve insanların birbirine bağlılığı alt üst edilmiş, **herkes herkese şizo-paranoid bir tavırla bakar olmuştur!**

Sonuçta Türk halkı;

- **Öğrenilmiş Âcizlik ve Öğrenilmiş İyimserlik içine itilmiş,**
- **toplumu birbirine bağlayan bütün zamklar eritilmiş,**
- **birakın yarınına, şimdisine güveni kalmamış,**
- **şaşkın ve âtıl bir hâlde ne yapacağını, kime inanacağını bilemez duruma düşürülmüştür.**

Seviyesizce, hâttâ **ığrenç diziler ve yarışma programlarıyla bütün ahlâkî kodları berhava edilmiş, antisosyallik ve müptezellik empoze edilerek herkes potansiyel câni hâline getirilmiştir.**

Tam aksine, tümüyle **irrasyonel dinbazlık telkinleri** de “öbür medyada” sürekli olarak yapılmakta, insanlar bilime değil, safsataya itilmektedir. Kerametleri kendilerinden menkul birtakım sözüm ona hocalar, “Mehdîler”, meczuplar en büyük kanallarda câhil bırakılmış halkımıza yutturulmaya başlanmıştır.

- **Eğer müstevlilerin hâince tuzaklarına düşmezsek**
- **Ve millî / ulusal değerlerimizi, anadilimizi, ülkü beraberliğimizi korursak, hiç kimse bize bir şey yapamaz.**

Belki çok sıkıntı çektik, çekmekteyiz ve çekeceğiz ama bu millet en kötü ahvâl ve şerâitte dahi kendi küllerinden gene doğar, 18. devletini kurar.

Atatürk'ün öldüğü yaştayım.

Mahcubum O'na karşı, yeterince bu vatana hizmet edemedim diye.

Bu ülkeden başka bir şey beklediğim yok...

Ne Mutlu Türk'üm Diyene!

(İlk Kurşun, 27 Mart 2013)
